

Po Bazilikos skliautais

2012 m. gegužės mėn. Nr. 4 (6)

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų, Upytės Šv. Karolio Boromėjaus ir Vadaktėlių Šv. Jono
Nepomuko parapijų leidinys

Esi tik viena

Mokytoja (močiutė) Janė Šukienė

Kiekvieno žmogaus pradžių pradžia yra Motina. Kasdien gimsta tūkstančiai kūdikių, kasdien tiek pat moterų, merginų tampa motinomis. Jų vyrai greit pripranta prie naujo savo vardo – Tėtis. Auginti mažą žmogutį, kad taptų žmogumi, naudinga visų mūsų gyvenimui ir Tėvynei. Vaiką reikia ugdyti su meile ir atidumu.

Gimiau 1933 metais. Mano mama buvo senojo kaimo gyvenimo, buities atstovė. Tuo metu žmonės kėlėsi iš kaimų į vienkiemius, buvo daug rūpesčių vaikų ir šeimos gyvenime. Mama visada buvo atidi, dėmesinga, o mums užteko padrąsinančio žvilgsnio, kad gerai atliktume paprasčiausią darbelį, meiliai globotume sesutes. Žiemos vakarais, susėdę prie stalo, kartu su mama, plėšydavome naminių paukščių plunksnas. Ji mums ir tada pasekdavo pasaką, o siūdama dainuodavo dainą „Ko liūdi, berželi?“. Įsijausdavome ir atrodė, jog nuo berželio krinta ne rasa, o ašaros, kad jis vienišas ir jame nekukuoja gegutė. Mama, paėmusi mano rankutę, mokė persižegnoti. Vėliau su mama kalbėdavome „Tėve mūsų ...“. Buvo skatinamas jautrumas, užuojata, pagarba gyvybei. Ji sakydavo, kad nevalia sumindyti skubančios skruzdėlytės, nes kas Dievo sutverta – visa turi teisę gyventi. Prašydavo neliesti vieversio lizdo dirvoje, juk jo mažieji paukšteliai taip pat turi augti savo namuose. Jei kaime buvo laidotuvės, palydėti mirusiojo

mama vesdavo ir vaikus. Taip mokė užjausti, pagerbti kitus. Gerumo mokomės šeimoje, jei joje nėra pikto žodžio, santūriai sprendžiami visi šeimos klausimai. Mes, kad kažkas nepasisekė, suprasdavome tik iš pasikeitusio mamos ar tėčio veido. Pats reikšmingiausias mūsų vidinis tvarkdarys buvo ir yra tikėjimas Dievu. Tikėjimas, kad laukia kitas pasaulis – reikšmingesnis. Jis ir kviečia įsiklausyti į savo egzistenciją.

1959 metais pati tapau motina. Karštą liepos naktį tariau: „Sveika, mūsų dukrele“. Žiūrėjau į ją ir negalėjau atsidžiaugti – juk tai gyvenimo stebuklas. Atsakingą laikotarpį gyveno mūsų šeima. Pati dirbau, studijavau neakivaizdiniu būdu, tad visą save teko dalyti į kelias dalis. Kol būdavau darbe – dukrelę prižiūrėjo anyta. Visus dienos darbus stengdavausi nudirbti, nes mama yra sakius, kad reikia visur suspėti. Mamos uždavinį išsprendžiau.

Šiandien kai kuriose šeimose nėra pagarbos moteriai, motinai ir vaikams, ten nėra saugu. Skaudu visiems, kaip elgiamasi su neapgalvotai pradėta gyvybe. Mergina ar paauglė mergaitė, atsisakydamos motinos pareigos, neša savo gimusį mažylį padėti į „gyvybės langelį“. Aišku, kad šiems kūdikiams suteikiama galimybė gyventi toliau, juos priglaudžia kūdikių namų personalas, kuris sočiai pavalgydina, šiltai apdengia, prižiūri. Tik čia kūdikiui nėra motinos šilumos, prisiglaudęs jis negirdi motinos širdies plakimo, kurį jautė dar negimęs. Džiugu, jei gyvenimas šiam kūdikiui dovanoja antrą mamą, kurios švelnios rankos, jautrus žodis ir vidinė harmonija užpildo netektį.

Visų laikų poetai skyrė gražiausius, švelniausius, tauriausius žodžius Motinoms ir kiekvienas žinome už ką. Motina kiekvieno iš mūsų liks giliai širdyje.

Ačiū Jums, mamos, už savo vaikams suteiktą palaimą ir galimybę gyventi, kurti savo gyvenimo paveikslą.

Su Motinos diena!

Mielieji,

Bažnyčia kviečia mus gyventi Prisikėlusiojo dovanotu džiaugsmu. Prie to džiaugsmo prisideda ir atkeliavęs pavasaris: sužaliavus žolė, išsprogę medžiai, pražydusios gėlės. Nenuostabu, kad gegužės mėnuo skiriamas pagerbti švenčiausią Mergelę Mariją. Simboliška ir tai, kad pirmąjį gegužės sekmadienį, specialiu palaiminimu ir malda prisimename savo žemiškąsias motinas, mamas, mamytės... Sveikinu!

Smagu sulaukus pavasario. Vis daugiau laiko norime praleisti ne viduje, o lauke, klausantis paukščių giesmės, kvėpuojant žiedų skleidžiamu aromatu. Vis dėl to lieka pareiga ir viduje atliekamiems darbams. Turime prižiūrėti, tvarkytis namus, patarnauti artimui ir vieni kitiems, gamindami valgi, skalbdami, pasirūpindami vienišu ar ligoniu. Pavasaris atėjo ir į mūsų tikėjimo bendruomenę. Apie aplinkos tvarkymo darbus kalba ir Krekenavos, ir Upytės parapijų tikintieji. Žiemos laike pavyko susitvarkyti kai kuriuos oficialius dokumentus, dabar reikia kasdienio įdirbio, kad tai kas dar atrodo svetima ir nejauku, taptų šiltais ir jaukais parapijų bendruomenių namais.

Dėkingas visiems, kurie talkomis, aukomis, maldomis, idėjomis ir netgi kritika prisidedate prie mūsų maldos namų puoselėjimo. Norėtusi, kad vis daugiau tų gražių planų ir idėjų taptų realybe ir neliktų tik pasidalintais žodžiais. Nesinorėtų, kad dvasinis ir sielovadinis parapijos gyvenimas suktųsi tik apie ūkinius ir piniginius reikalus, todėl sveikinu iniciatyvas nuvežti Sutvirtinimui ir Pirmajai Komunijai besiruošiančiuosius rekolekcijoms į Truskavą; gegužės 13 dieną kartu su vyskupijos šeimos centru organizuojamą Šeimų šventę. Kiek man žinoma, pilnas mūsų jaunuolių autobusas gegužės 12 d. vyks į Panevėžio vyskupijos jaunimo dieną Utenoje, o ir Upytės parapijoje kyla gražios iniciatyvos.

Gegužės mėnesį reikėtų pasitempti ir kam reikia pasistengti, ruošiantis birželio mėnesį priimti Pirmosios Komunijos ar Sutvirtinimo sakramentus, nes be kasdienės maldos, dalyvavimo sekmadienio šventose Mišiose ir tikro savo tikėjimo praktikavimo naujai priimti sakramentai neturi nei prasmės, nei jėgos. Labai kviečiu parapijų vaikus gausiau įsitraukti į patarnavimą šventom mišiom, dalyvavimą procesijose, Dievo Žodžio skaitymą. Mišių patarnautojais kviečiu būti ir berniukus, ir mergaites.

Dėkingas esu Krekenavos ir Upytės vargoninikams bei jų vadovaujamiems choristams, kurie savo giesme puošia ir turtina mūsų bendruomeninę maldą. Kviečiu ir kitus drąsiau įsijungti į chorinį ir bendruomeninį giedojimą.

Praėjusiame laikraščelio numeryje žadėjau pasidalinti savo išpūdžiais iš piligriminės kelionės Šventojoje Žemėje. Kas lankotės sekmadieniais, jau girdite šių išpūdžių nuotrupas, mano homilijose ir pasisakymuose. Tikiu, kad vasarą pavyks suorganizuoti atskirą susitikimą ir pasidalijimą Šventosios Žemės patirtimi su visais tikinčiaisiais.

Gegužės mėnesį švęsime ir Sekminių – Šventosios Dvasios atsiuntimo iškilnę, kurios metu prašysime, kad Šventoji Dvasia kuo gausiau išsilietų visų mūsų širdyse. Dievo Motina – Malonių Versmė ir Šventosios Dvasios indas – Mergelė Marija tebūna mūsų visų įkvėpėja, paguoda ir viltis.

Krekenavos Dievo Motina Marija – melski už mus.

Jūsų, kun. Gediminas
Klebonas / rektorius

Motinai

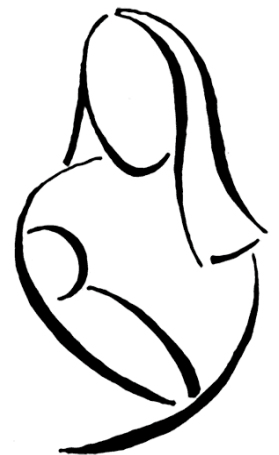
Aš dar vis Motulę naktimis sapnuoju.
Rodos, kaip kadaise aš prie Jos guliu.
Kaukia pūgos užu namo sienų,
Švilpia ties mažuoju langeliu...

Aš ramus, man šilta, jauku, gera,
Apkabintas rankų gyslotų, bet švelnių.
Apvalus mėnulis šviesą žeria
Pro apšalusius mūs pirkios langelius.

Daug praėjo laiko nuo tų metų,
Sidabruojas mano jau plaukai...
Mano akys visko yra matę,
Smilkimai – balti žiemos laukai...

Aš suaugęs, daug kur pabuvojęs,
Užmojų pilna galva šviesių,
Daug turiu brangių draugų šiandieną –
Tu – brangiausia, Mama, iš visų...

Aš dar vis Motulę naktimis sapnuoju,
Rodos, kaip kadaise laimina mane,
Einant į nelengvą gyvenimo kelią...
Bet, deja, taip esti šiandien tik sapne...

Vincas Steponavičius

2012 metų balandžio mėnesio Krekenavos ir Upytės parapijų pajamos

Rinkliavos	Krekenavos, Lt	Upytės, Lt
Verbų sekmadienio	1417,70	369,70
Velykų rinkliava	4544	1600
Šv. Žemei rinkliava	205	-
Sekmadieninė rinkliava	473	155
Sekmadieninė rinkliava	451	313
Seminarijai rinkliava	783,50	366

Padėkime patys sau ir kitiems

Aldona Juozapaitienė

Mūsų Krekenavos parapija pakankamai skaitlinga tikinčiųjų skaičiumi pagal gyventojų surašymo duomenys. Pagal surašymo duomenys, o faktiškai... Palieku spręsti patiems. Parapijoje veikia gana skaitlinga ir turinti daug aktyvių žmonių pastoracinė – ekonominė taryba, dar skaitlingesnė yra Carito organizacija. Šiuo metu kuriasi Marijos Legiono grupelė. Kasdien kalba rožinį Gyvojo Rožinio narės. Norėtusi, kad tarp visų šitų maldininkų būtų bendrystė tiek visos parapijos mastu, tiek bendrystė tarp atskirų grupelių. Tik tose grupelėse žmogus galės įveikti vienišumo jausmą, atras gyvenimo prasmę, vidinę ramybę, nuo pat gimimo žmogus negali apseiti be kito žmogaus, kitaip jis neišgyventų, nes gimsta per daug silpnas. Natūralus žmogaus poreikis būti susijusiu su kitais. Noriu pasidalinti mintimis, ką man duoda Gyvasis Rožinis. Kalbėdamos rožinį, nematydamos viena kitos, mes jaučiame sąsają, tampama artimos ne tik maldoje, bet ir gyvenime. Man ne vis tiek kaip gyvena būrelio narės, gal kuriai reikalinga pagalba ar patarimas, gal kitai reikalingas tik trupinėlis dėmesio, o gal paprasčiausiai pasidalinti mintimis. Aš suprantu, kad priklausymas Gyvajam Rožiniui yra ne tik savo slėpinio sukalbėjimas, bet ir bendravimas, savigarba, žmogiškosios pagalbos suteikimas ne tik grupės

nariams, bet ir šalia esančiam. Gaila tų moterų, kurios savyje dar nešioja praeities šešėlius, kurias graužia pavydo jausmas, kurios dėl savo neišprusimo stengiasi sumenkinti kitus. Apmaudu matyti pamaldžiai atrodančią moterį, nespėjus priimti Šv. Komuniją, vos peržengus bažnyčios slenkstį, vėl pasineriančią į apkalbų ir šmeižto liūną. Madinga spręsti už kitus, kritikuoti, o pačioms nepajudinti nei piršto. Dar keisčiau, kad yra asmenybių, kurios pamatę linksmą, besijuokiančią savo kaimynę, lyg sraigė susirango į kiautą ir šliaužia tolyn tokiais atgrasiais veidais, lyg būtų demoną pamatę. Tai jau ligoto asmens požymiai: neigiamos emocijos, žmonių baimė, vienišumo jausmas, susvetimėjimas ir depresija.

Aš džiaugiuosi, kad priklausau Gyvojo Rožinio grupei, kad tai padeda man išvengti minėtų požymių, kad aš dar galiu kažką veikti, padėti kitiems. Tikiu, kad ir aš atsikratysiu neigiamų charakterio bruožų. Mielos Gyvojo Rožinio kalbėtojos, stiprinkime savo grupių bendrystę, ne tik melskimės kartu, bet ir veikime kartu Dievo ir mūsų bazilikos labui. Kartu su Prisikėlimu, kelkimės ir mes iš žmogiškųjų silpnybių, kaip Kristus nugalėjo mirtį, mes nugalėkime save. Tai padės būti laimingoms, atrasti gyvenimo prasmę. Gyvename sudėtingu ir sunkiu laiku. Neviltis dėl ateities, esamo laiko tuštuma, įvairios nesėkmės verčia mus susimąstyti apie dvasios gelmes, ten ieškoti ramybės.

Sigita Tiškienė

Mamai

Miela mama,
Tavyje pasiaukojimas ir meilė,
Mano ateities pasaulis - tavyje,
Tavo delnuose - mano maža vaikystė,
Išsūpuota tyliai lopšyje.

Tu ilgesiu ir mintimis nukloji mano kelią,
Kai išeinu aš iš vaikystės,
Kai lieka pasakos namai toli,
Palaimini Tu mano žingsnius, mano dalią,
Pamokai nepaslysti ir suprast,
Kad pildosi troškimai ne visi.

Kai mano skruostu rieda ašara,
Ji atsispindi – Tavo akyse.
Kai nerimas mane kamuoja,
Randu paguodą Tavo žodžiuose ir širdyje.

Mama,
Dėkoju už tylias maldas, kad mano kelyje nebūtų
vėtrų,
Nebūtų negandų, tik saulė šviestų,
Kad niekada netrūktų duonos,
Aukso lapais byrančio rudens,
Ar debesys išnyktų, ar žvaigždynai blėstų,
Tavo meilė amžinai gyvens.

Vincas Steponavičius

Vėl gegužis

Vėl gegužis ir pabals vėl sodai,
Žemė taps vėl nuotaka jauna.
Vėl skambės laukuos, miškuos ir soduos
Nuostabi pavasario daina.

Griš su paukščiais vėl sparnuotos godos,
Šauks gyventi, džiaugtis ir mylės...
Kad žmogus galėtų taip kaip sodas
Savo amžių vėl jaunyste pražydyt...

Tai daina būtų skambesnė,
Žemėj būt mažiau vargų.
Ir draugystė, meilė būt stipresnė,
Žemėj būt mažiau juodų spalvų...

Vėl gegužis ir pabals vėl sodai,
Nerimas į kelią vėlei kvies.
Nors žmogus negali vėl žydėt kaip sodas,
Bet mūs žemė jaunai pražydydės.

Jei Vadaktėlių bažnyčia prakalbėtų...

Algima Markavičienė

Gražias, vaizdingas Vadaktėlių apylinkes puošia Šv. Jono Nepamuko bažnyčia, stovinti ant aukščiausios kalvos. Ji, apsupta šimtamečių klevų, kvapniųjų alyvų, kurių pavėsyje glaudžiasi dešimtys kapų kapelių, saugo įvairiausių prisiminimus žmonių gyvenimo dienų, kurios bėgo kartu su ja. Tos dienos – šventiškos ir liūdnos, iškilmingos ir graudžios... Jei bažnyčia galėtų prakalbėti, ji papasakotų apie jaudinantį 2000 – ūjų metų gegužės 20 dieną, šeštadienį. Nors tuomet lauke merkė šaltas, nesibaigiantis lietus (beje, tik tą vienintelę dieną...), bažnyčia buvo pilnut pilnutėlė. Buvo meldžiamasi už Viktoriškių miške žuvusiuosius partizanus. Garbės sargyboje stovi šauliai iš Naujamiesčio, Krekenavos, Kėdainių kuopų. Už žuvusiuosius meldžiasi jų giminės iš Vilniaus, Kauno, Panevėžio. Tuometiniam Krekenavos klebonui kan. Petrui Budriūnui aukojant šv. Mišias, bažnyčios skliautais aidėjo naujamiestietės Bronės Pobedinskienės (dabar jau Amžinybėje) nuostabaus grožio sopranas ir likusio gyvo „trimito“ būrio partizano, suluošinto fiziškai, bet nepalūžusio dvasiškai, Vinco Grinkaus (ilsisi Amžinybėje) sodrus baritonas. Nepamirštamasis grožis...

Kas gi tie žvusedieji? Tai paskutiniai „Vyčio“ apygardos „trimito“ būrio vyrai. Jokūbas Gritėnas iš Petriškių km. 1948 m., dar nenujaušdamas, kad ankstyvas gegužės 15 d. rytas jam bus paskutinis, rašė:

„Pareisim mes per miegančius arimus
Ir per sutryptus budėlių laukus,
Su gėlėmis, džiaugsmu sutikt išeisit mūsų,
O mes parnešim jums laisvės vainikus“.

Šis 36 metų vyras buvo apdovanotas literatūriniais, meniniais sugebėjimais: rašė dienoraštį, kūrė eilėraščius, labai gražiai piešė (išliko dalis rankraščių, kuriuos išsaugoti padėjo ir naujamiestietė šaulė Marytė Pobedinskaitė). Kartu su J. Gritėnu buvo nukautas ir 27m. Juozas Gauranskis iš Baibokų km. Abu vyrai žuvo iš karto, o jų kūnai ilgai gulėjo Krekenavoje ant grindinio, vėliau buvo išvežti ir iki šiol nežinoma kur ilsisi jų palaikai. Pakeliui mirė smarkiai sužeistas Petras Deveikis, kurį vežė į Panevėžį, vėliau gulėjo numestas Panevėžio sugumo kieme. Ir tik Povilui Deveikiui (tuomet dvidešimtmečiui) fortūna lėmė likti gyvam. Nors sužeistas, Panevėžyje žiauriai tardytas, kalėjęs

Šiaurėje, vėliau Leningrado Vladimiro kalėjime vienutėje, gyvena iki šiol ir vadovauja Šilutės šaulių kuopai. Atvykęs į Viktoriškių mišką, jis prisiminė: „Tą rytą laukėme susitikimo su kitais partizanais. Buvo rūkas, šilta, labai gražu. Atbėgo uždusęs Juozas Gauranskis: „Supa!“. Supratom – esam išduoti. Juozas bandė bėgti, tačiau kulka jį pavijo – smegenys išsitaškė aplinkui... Likau gyvas tik aš...“

Taškydamas purvus mašinos važiuoja į Viktoriškių mišką, netoli Vaskonių kaimo. Pats paminklas netoli palaukės. Šalia stora eglė, prie kurios 2000 m. prikaltas kryželis. Gražiausių gėlių puokštės, apie kurias svajoję partizanai, sudedamos Jiems, deja, žuvusiems... Ir saliuotas! Saliutuoja Krašto ausaugos savanorių pajėgų štabo viršininkas pulkininkas Bronius Juozaitis, atvykęs pagerbti žvusediejių. Jo motinai buvo lemta vežti žvusediejius į Krekenavą. O pats pulkininkas tą gražų gegužį dar tik buvo „pakeliui“ į šį neramų pasaulį. Juozaitienė kraujuotas vežėčias nuplovė, vandenį supylė į kibirą, iškasė duobę ir žvusediejių atminimui pasodino ąžuoliuką. Besieliai melioracijos dantys surijo ne tik visą gimtinę, bet ir Tą ąžuoliuką. Tokių paminklų Lietuvoje, kaip sakė Antanas Šimėnas, vien Panevėžio apskrityje jau 84! Kam jie teikalingi? Be abejo, jie reikalingi „ne mirusiems, reikalingi gyviems“ (Robertas Roždestvenskis). Ir todėl Naujamiesčio šaulių kuopa, vadovaujama jauno energingo Raimundo Serdikevičiaus, kasmet aplanko šį paminklą, sutvarko aplinką, uždega žvakutes. Jaunieji šauliukai mokosi krašto istorijos.

Tai tik vienas gegužio įvykių aidas. O Vadaktėlių bažnyčia jų saugo daug...

nuotr. iš M. Pobedinskienės archyvo

Bėga valandos, dienos ir metai,
Mintys vis plaukia vaikystės takais,
Šuoliuoja jaunystės verpetais ir stebis:
Negi jų tiek galėjo praeit?

Garbingo Jubiliejaus proga sveikiname Gyvojo Rožinio kalbėtojas Stanislavą ir Janiną. Taipogi su Gimimo diena sveikiname Bronę, Eleną, Renatą, Nijolę. Linkime sveikatos, ramybės ir Dievo palaimos.

Paveikslo ir giesmės galia

Aldona Juozapaitienė

Mylimoji Karaliene, Viešpaties Dangaus,
Neapleiski čia, ant žemės, vargstančio žmogaus.
Tu stebuklais išgarsėjus, viltį Tavyje sudėjau,
Neapleisk manęs.

Tu Krekenavos paveiksle žinomas plačiai,
Kad stebuklais trauki žmones iš ugnies stačiai.
Nuo perkūnijos trenkimo, nuo piktųjų užpuolimo
Apgini veikiai.

Pasakojo Elena Valenpėlytė

Elena gimusi 1940 metais. Per visus jos gyvenimo metus būta visko: pokario suirutė, sovietmetis, rūpestis, kad neprarastum darbo vietos, tyli kova už savo įsitikinimus ir kitokios negandos, kurias ne visi sugebėjo atlaikyti. Elena tiki, kad turimos dar iš senelių laikų relikvijos padėjo jai ir jos šeimai išlaikyti ir sustiprinti dvasingumą. Viena iš tokių relikvijų – Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų bazilikos Didžiojo altoriaus stebuklingas Šv. Marijos su Kūdikiu paveikslas, kurio kitoje pusėje Maironio giesmė „Mylimoji Karaliene“. Įdomi šio paveikslėlio istorija... Elenos senelė Helena Hoffman, gimusi 1883 metais, išgyvenusi 105 metus, buvo kilusi iš Lenkijos. Ištekėjo už Motiejaus Tuskenio, kurio brolis kunigas Dominykas, gimęs 1872 metais, iš Smilgių parapijos buvo atkeltas į Krekenavą. 1941-1947 m. dirbo Krekenavos bažnyčioje altaristu. Jis padovanojo šį paveikslėlį brolio šeimai, pasakotojos Elenos seneliams.

Vėliau paveikslėlis atiteko pasakotojos tėvams, šiuo metu jos šeimai. Kuo brangus šis paveikslėlis? Elena prisimena, kaip močiutė, o vėliau ir mama, statydavo jį ant lango į tą pusę, iš kurios artindavosi audros ir perkūnijos debesys. Vietovė, kurioje stovėjo jų trobesiai, buvo ant kalvos, pilnos akmenų. Aplink augo

ąžuolai, kurie kaskartėmis nukentėdavo nuo žaibo ir perkūnijos. Ne kartą nukentėjo kaimynai. Pavojus ir jiems buvo didelis. Visa šeima meldavosi prašydami Marijos globos, giedojo Maironio giesmę. Giesmės žodžiai padėdavo nurimti, susikaupti maldai. Audrai praėjus, paveikslėlį pabučiuodavo ir pastatydavo į vietą. Ir taip buvo metai iš metų.

„Mes esame įsitikinę, kad Krekenavos Dievo Motinos su Kūdikiu paveikslėlis buvo tas ryšys su Šv. Dievo Motina, kuri saugojo mūsų giminę“,- savo pasakojimą užbaigė Elena, šiuo metu gyvenanti Panevėžio mieste.

Janina Lukoševičienė

„Želupė“ bendruomenės valdybos narė

Išaušo šiltas ir saulėtas balandžio 21 d. rytas. Į skelbimą, kad bus tvarkomi kapeliai, atsiliepė daug. Parodė susirinkusiųjų talkininkauti skaičius. Kodėl? Juk čia dar gyva, išėjusio į amžiną poilsį ir čia atgulusio, kapelių prikėlimo naujam gyvenimui, rūpintojėlio, Jono Žilevičiaus, dvasia. Be to ir daugiau, kurie padėjo Jonui Žilevičiui atkurti ir išpuoselėti kapines prieš 30 ir daugiau metų, patys jau ilsisi šiuose kapeliuose.

Seniūnaitis Anicetas Kačinskas ir moterų klubo pirmininkė Aldona Juozapaitienė pasirūpino, kad talkininkai būtų aprūpinti technika. Už techniką dėkojame Sauliui Račkauskui ir Romui Kiltinavičiui. Iš akmenų, kiek jų buvo atvežęs S. Račkauskas, baigta suformuoti tvora nuo šiaurinės kapinaičių pusės. Akmenis tvarkė Juozas Valikonis, Anicetas Kačinskas, Anatolijus Dočak. Medžius ir gyvatvorę genėjo Eugenijus Lukoševičius, Ramūnas Gudaitis, Laimonas Krikščiūnas. Kiti vyrai ir moterys šlavė pakeles, lapus, ravėjo apie paminklinius akmenys, nešė šakas. Šiuokšnių pripildyta didžiulė priekaba. Mūsų, švenčiuliškių, bendruomenėje kasmet

Talka Švenčiuliškių kapeliuose

prieš Motinos dieną prasideda kapinaičių priežiūros darbai, kurie baigiasi vėlai rudenį. Talkose dalyvauja ir krekenaviečiai. Išvardinsiu tuos, kurie atsiliepė į kvietimą: Genovaitė Ropienė, Stasė Milinienė, Gema Plėštytė, Bronė Gailiūnienė, Aldona Račkauskienė, Elena Grikalienė, Dalia Bredelienė, Rasa Mitrikienė, Rūta Krikščiūnaitė, Laimikytė, Kęstutis Kiaunė, Jonas Barauskas, Antanas Bartašius, kurio patarimai kaip girininko, labai pravertė, jauniausias talkininkas Rokas Valikonis, Stefa Gudaitienė, Pranutė Lukoševičienė, „Želupė“ bendruomenės pirmininkė Stanislava Glemžienė, abu Kaškevičiai ir kiti. Dirbo visi kas kiek galėjo ir ką sugebėjo. Darbo pabaiga tokia pati kaip būdavo prie, amžiną atilsį, J. Žilevičiaus: susėdus prie aikštelėje pastatyto akmeninio stalo, aptarti kas nuveikta ir kas numatoma. Trumpi, kad ir pavėluoti, bet labai skanūs priešpiečiai: vieno sūris, kito lašiniai, trečio sumuštiniai ir arbata. „Tokių žmonių reikia mums, jeigu norime išsaugoti tautos dvasią, reikia Lietuvai“,- kalbėjo Aldona, dėkodama susirinkusiems.

Ramos šviesos šildė krekenaviečius

Irma Pažemeckienė

Krekenavos bibliotekos vyr. bibliotekininkė

Šiais metais 50-tą kartą visame pasaulyje buvo paminėta Tarptautinė teatro diena. Švėntė teatro diena paskelbta XI-ajame Tarptautinio teatro instituto kongrese, vykusiame Vienoje, patvirtinus UNESCO. Švėntė minima nuo 1962-ųjų metų.

Sveikindama Lietuvos teatro žmones, Seimo pirmininkė I. Degutienė sakė: „Drauge su gausybe Jūsų gerbėjų džiaugiuosi galėdama Jums padėkoti už drąsą kurti, už drąsą parodyti mums visiems, kokie esame iš tikrųjų. Dėkoju už Jūsų suteiktą galimybę drauge ne tik pasijuokti, bet ir numalšinti amžiną alkį išminčiai ir grožiui, tiesai ir laisvei. Esate tikrasis mūsų veidrodis, priverčiantis nors trumpam stabtelėti ir pamatyti, kas yra gera ir prasminga, o kas abejotina ir netikra, priverčiantis atvirai pažvelgti į save, keistis ir keisti“.

„Mes neteikiame Auksinių scenos kryžių, Zenonų, bet tai nesumenkina mėgėjiškų teatrų veiklos“, - atidarydama jau ketvirtąją teatro mėgėjų švėntę Krekenavoje „Anoj pusės Krekenavos“ sakė kultūros centro direktorė M. Vaitkevičienė. Dėkodama žiūrovams už palaikymą, kolektyvų vadovams linkėjo pagauti kūrybos paukštę, o sugavus - nenupešt jai uodegos, bet skristi kartu su ja. Į jau tradicine tapusią švėntę kasmet bandoma pakviesti vis kitus mėgėjų teatro propoguootojus. Šiais metais bendravimo džiaugsmu su žiūrovais dalijosi keturi kolektyvai: Daniūnų bendruomenės mėgėjų teatras „Riba“ ir režisierė I. Živilienė pristatė vieno veiksmo nežinomo autoriaus inscenizaciją „Radinys“ - suaugusiųjų bandymas perteikti vaiko pasaulį, jų pastangos sugrįžt į vaikystę ne vieną prajuokino iki ašarų; Žibartoniškių mėgėjų teatras „Fantazija“ scenoje tik antri metai - jie pristatė A.Paškevičienės režisuotą V. Vorienės pjesę „Cirkas be pinigų“; Dar jaunesnis kolektyvas - svečių iš Jonišio rajono Gasčiūnų kaimo bendruomenės mėgėjų teatras

„Kitaip“ - jau pats pavadinimas atskleidžia šio teatro viziją - savo vaizduojamus personažus ir situacijas parodyti neįprastai; Neįprastą Žemaitės pjesės „Trys mylimos“ (kolektyvovadovas E. Dargis) interpretaciją buvo galima palyginti su Krekenavos teatro „Avilys“ klasikiniu „Trys mylimos“ pastatymu (režisierė Z. Lindušienė). Sugretinti dviejų kolektyvų tuos pačius pastatymus ir juos sujungti į vieną spektaklį, - tokia valiūkiška idėja gimė Krekenavos „Avilio“ vadovės M. Vaitkevičienės galvoje. Kaip tai atrodė scenoje? Būtent tai, gurkšnojant iš fojė bufeto į peržiūros salę atsineštu karštos arbatos ar kavos puodeliu, aptarinėjo žiūrovai. Tarp jų - ir su teatro diena sveikinusių, - Panevėžio rajono mero pavaduotojas A. Pocius, rajono tarybos nariai V. R. Gritėnas ir D. Petrulis. Kolegas sveikino Pajstrio kultūros centro direktorė, toli už Pajstrio žinomų ir pamėgtų spektaklių režisierė D. Jeckevičienė.

P. s.: Paskutinėje eilėje mačiau sėdinčią grupelę vaikinukų, kuriuos, tiesą sakant, nelabai tikėjauši čia sutikti. Nežinau, ar jie yra buvę „tikrame“ teatre, bet tai, kad jie čia, dar kartą įrodo teatro galią telkti žmones, juos sudominti, uždegti. O tai reiškia - galvoti, jausti, išgyventi.

Lietuvos Vyskupų Konferencijos kreipimasisį Lietuvos kunigus, tikinčiuosius ir visus geros valios žmones

DĖL MALDOS UŽ ŠEIMĄ MĖNESIO PASKELBIMO

Atsiliepdami į Nacionalinės šeimų ir tėvų asociacijos bei Lietuvos šeimos centro kreipimąsi ir išreikštą susirūpinimą esamu visuomenės susipriešinimu dėl santuokos ir šeimos sampratos bei esant prieštarangiems aiškinimams ir politiniams sprendimams Lietuvoje, norėdami sustiprinti santuoką ir iš jos išplaukiančius gėrius bei šeimos vertybes, Lietuvos Vyskupų Konferencijos Nuolatinės tarybos bendru nutarimu SKELBIAME mėnesį tarp Lietuvoje minimos Motinos dienos ir Tėvo dienos (2012 05 06 – 2012 06 03) MALDOS UŽ ŠEIMĄ MĖNESIUI

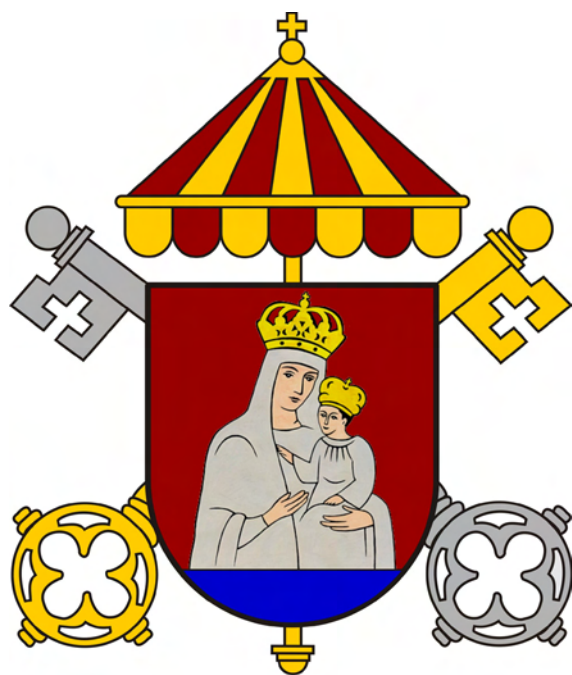
Kviečiame visus tikinčiuosius ir geros valios žmones per šį mėnesį asmeniškai ir kartu apmąstyti santuokos ir šeimos vertę, ypatingą šeimos ir sutuoktinių reikšmę mūsų Tautai ir Valstybei bei visų Lietuvos vaikų tvirtos ateities bei atsakingo ugdymo šeimoje poreikį.

Raginame visų mūsų branginamoje ir ypatingai puoselėjamoje gegužinių pamaldų tradicijoje šiemet melstis ir šias pamaldas pašvęsti maldai už šeimą.

Tikime, kad tikinčiųjų malda ir visų geros valios Lietuvos piliečių sąmoningumas bei bendras ir atsakingas santuokos ir šeimos branginimas padės visiems aiškiau suvokti prigimtinių teisių, tradicijų ir amžinųjų vertybių svarbą kiekvieno mūsų, o ypač šeimos, gyvenime.

Marija, Karaliene Šeimos, melski už mus!

*Arkivyskupas Sigitas TAMKEVIČIUS
Vyskupų Konferencijos Pirmininkas*

**Krekenavos Švč. Mergelės Marijos
Ėmimo į dangų bazilikoje
gegužės 13 dieną (sekmadienį) 12.00 val.
bus aukojamos šv. Mišios už šeimas**

Maloniai kviečiame atvykti į šv. Mišias ir Dievui atskleisti savo troškimus bei poreikius, paprašyti gailestingumo ir malonės, darnos šeimose

Po pamaldų Krekenavos regioniniame parke pabendrausime prie arbatos puodelio, pasivaišinsime savo atsineštomis vaišėmis, susipažinsime su parko ekspozicija.

Tegul Krekenavos stebuklingoji Dievo Motina – Malonių Versmė savo globa dėmesingai bei rūpestingai saugo mūsų šeimų santarvę.

*Bazilikos rektorius
kun. dr. Gediminas Jankūnas*

Nuoširdžiai dėkojame visiems, skirusiems 2% pajamų mokesčio parapijų išlaikymui!

2012 metų balandžio mėnesį susituokusieji:

*Voldemaras Vilius
ir
Giedrė Kazlaitė*

*Artūras Zlobinas
ir
Raminta Pimpytė*
Sveikiname!

**2012 metų balandžio mėnesį
pakrikštytieji:**

*Rasa – Rozalija
Baguckytė
Gintaras –
Eduardas Baguckis
Virgilijus
Kazakevičius
Lukas Adomauskas*

Auksė – Marija Petrauskaitė

Arminas – Antanas Dabronavičius

Lydekime Juos maldose.

**2012 metų balandį iškeliavusieji į
Amžinybę:
Krekenavos parapijoje:**

Bronislovas Zinys, 84 m.

Upytės parapijoje:

Vaidotas Brijūnas, 36 m.
Bronė Funkienė, 89 m.

Prisiminkime juos maldose.

Trumpa parapijų informacija:

Klebonas kun. dr. Gediminas Jankūnas
Altaristas kan. Petras Budriūnas

Klebonijos raštinė - Bažnyčios g. 18, Krekenava,
Panevėžio raj.
Tel. +370 620 20989; (45) 59 32 58
el.paštas: krekenavobazilika@gmail.com
sąsk. nr. LT457300010002378753
įm. kodas 191260418

**Darbo valandomis klebonijoje Jus
pasitiks referentė Eglė.**

Caritas - Akvelina Pogužinskienė,
tel. (45) 593 282

Gyvojo Rožinio būrelis - Gema Plėštytė,
tel. (45) 593 226

**Religinių spaudinių, žvakių ir kt.
dievocionalijų išigijimui kreiptis** -
Irena Teresė Kvedienė, tel. +370 615 89171

Už procesijų organizavimą atsakinga
sesuo Loreta, tel. +370 640 56551

Krekenavos vargonininkė - Virginija
Kavaliauskienė, tel. +370 612 02315

Krekenavos zakristijonas - Gediminas
Kaspariūnas, tel. +370 688 91390

Upytės zakristijonas - Juozas Jakubonis,
tel. (45) 555 537

Upytės Gyvojo Rožinio būrelis ir Caritas-
Janina Bagdanskienė (45) 555 639

Upytės vargonininkė - Pranutė
Adomaitienė, tel. (45) 570 616

Pamaldų laikas:

**Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų
bazilikoje:**

Sekmadeniais ir atlydų dienomis: 10:00, 12:00
Šiokiadieniais: 18:00

Upytės Šv. Karolio Boromėjaus bažnyčioje:

Sekmadeniais: 10:00

Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko bažnyčioje:

I, III mėn. sekmadienį: 14:00

Rodų koplyčioje:

Paskutinį mėn. sekmadienį: 14:00

Žibartonių koplyčioje:

II mėn. sekmadienį: 14:00

Krekenavos ligoninėje:

Paskutinį mėn. penktadienį: 17:00

Laikraštėlių leidžia redakcinė kolegija už parapijiečių aukas. Paremti leidinį galite mesdami aukas į tam skirtą dėžutę bazilikos gale, arba perduodami klebonui. Praėjusį mėnesį suaukota 263,39 Lt., išleista - 243,60 Lt. Kitą numerį numatoma išleisti iki birželio 10 d.

Laikraštėlio el. pašto adresas: bazilikoslaikrasciui@gmail.com

Dėkojame už Jūsų paramą!